

ECHO PUSZCZYKOWA

17.05.1995

Nr 4 (50)

INFORMATOR RADY MIEJSKIEJ
I ZARZĄDU MIASTA PUSZCZYKOWA**W numerze:**

- Gazyfikacja Puszczykowa ● Z życia szkół
- Plan zagospodarowania ● Miejski Ośrodek Kultury
- terenów przy torach PKP ● Komunikaty

26 maja — Święto wszystkich Matek!

Miejski Ośrodek Kultury zaprasza wszystkie dzieci w dniu 1 czerwca na godzinę 16⁰⁰ na Festyn z okazji Dnia Dziecka, który odbędzie się na placu koło poczty na Nivce (ulice Niezłomnych / Nowe Osiedle). Przewidziane są zabawy ruchowe i konkursy z nagrodami — upominkami. Zapraszamy i czekamy!

Zawiadamy mieszkańców Puszczykowa, że w maju nie odbyła się żadna sesja Rady Miejskiej. Najbliższy termin sesji został wyznaczony na dzień 19.06.95 r. Początek o godz. 18⁰⁰, w sali sesyjnej Urzędu Miejskiego. Zapraszamy!

KOMUNIKAT URZĘDU MIASTA

20 MAJA 1995 R. OD GODZINY 6⁰⁰ W PUSZCZYKOWIE ZBIERANE BĘDĄ:
opony samochodowe — akumulatory — makulatura segregowana (paczkowana)
Odpady te należy wyłożyć przed ogrodzeniem posesji, najlepiej 19 maja,
bowiem będzie tylko jeden objazd miasta.

Urząd Miejski w Puszczykowie

Gazyfikacja Puszczykowa

Gazyfikacja miasta ciągle trwa. Powracają niekiedy stare wątpliwości i powstają nowe pytania dotyczące tego przedsięwzięcia. Wątpliwości chcemy wyjaśniać, a na pytania odpowiadać.

Marzenia o gazowej kuchence, na której szybko i czysto można przygotować posiłek, o gazowym piecu centralnego ogrzewania, który nie kopci, nie dymi, nie produkuje popiołu; marzenia o czystym niebie w okresie grzewczym towarzyszyły mieszkańcom Puszczykowa od dziesiątków lat, prawie "od zawsze". Brak było tylko przysłowiowego "księcia z bajki", który te marzenia przydziałby w szaty rzeczywistości.

Łyk historii

Jedynie propan-butan był przez długie lata środkiem zastępczym, dobrem "załatwianym", prawie nieosiągalnym, tygodniami oczekiwanym, ale stanowił jakiś element dobrobytu i postępu. Podsycał pragnienie przezwyciężenia barier hamujących dopływ sieciowego gazu do naszych mieszkań. Przeszkody ciągle były większe od możliwości. Okoliczne pola jeżyły się od wież wiertniczych, a dobra naszej ziemi płynęły nie we właściwym kierunku. Jednakże niespokojne duchy postępu drażyły mozolinie kanały, przez które wreszcie i do Puszczykowa dotarła nadzieja na strumień gazu.

Oficjalne starania o doprowadzenie gazu do Puszczykowa rozpoczęto w 1982 r. Tak informują nas dokumenty, skrzętnie przechowywane w archiwum pani Barbary Muczyńskiej-Dywan, pracownika odpowiedzialnego za tę inwestycję w Urzędzie Miasta.

Zlecenie opracowania programu gazyfikacji przekazano "GAZOPROJEKTOWI" we Wrocławiu. Ale w dniu 29.07.82 r. Wojewódzka Komisja Planowania odrzuciła prośbę Urzędu Miejskiego w Puszczykowie o włączenie miasta w program gazyfikacji kraju. Mimo to umowa o wykonanie dokumentacji projektowej została 16.08.82 r. podpisana. Sprawa pod nazwą "Konceptja programowej gazyfikacji rejonu Puszczykowa i Mosiny" nabierała urzędowego biegu i po wymianie wielu pism i dokumentów, krążących w obie strony przez 4 lata, powróciła do punktu wyjścia.

W roku 1986 Wielkopolski Okręgowy Zakład Gazownictwa (WOZG) w Poznaniu poinformował, że Puszczykowie może być włączone do systemu gazyfikacji w latach 1990-2000. Mając nadzieję, że powyższa prognoza o gazyfikacji miasta dopiero pod koniec drugiego tysiąclecia nie sprawdzi się, Urząd Miejski w dniu 2.02.89 r. ponownie zlecił "GAZOPROJEKTOWI" opracowanie planu.

Biorąc pod uwagę realia gospodarcze, miasto rozpoczęło starania w Ministerstwie Rynku Wewnętrznego w Warszawie o zezwolenie na zakup rur. Departament Obrotu Zaopatrzeniowego tegoż ministerstwa dnia 29.08.89 r. zwołał "z rezerwy bilansowej 18 km rur stalowych (gazowych) na potrzeby gazyfikacji". Na szczęście całego przydziału nigdy nie zrealizowano i Urząd Miejski zakupił tylko 599,5 mb przewodów stalowych o średnicy 150 mm. Ze względu na ich nieprzystatność przy realizacji dzisiejszego gazociągu, wykorzystywane są do osłony gazowych rur polietylenowych (PE) oraz rur wodociągowych z PCW w przejściach pod głównymi ulicami.

Narodziny planu

Konceptję programowej gazyfikacji Puszczykowa ukończono w 1989 r. Obejmowała ona Puszczykowie, Mosinę, Krosno, Krosinko, Jezioro, Rogalinek, Sasinowo i zawierała dwa warianty zaopatrzenia w gaz. W pierwszym wariantcie dotyczyła potrzeb komunalno-bytowych i grzewczych w

budownictwie jednorodzinne i pomijała jednostki gospodarcze, w szczególności Okręgowy Szpital Kolejowy. Drugi wariant obejmował wszystkich możliwych odbiorców w celu wyeliminowania paliw stałych, które powodują zanieczyszczenie powietrza i niszczą środowisko przyrodnicze. Druga wersja projektu została zaakceptowana i przyjęta do realizacji.

Trasa gazociągu wysokiego ciśnienia miała prowadzić z Komornik-Kotowa do pól wirowskich przy lesie, na wysokości Starego Puszczykowa, gdzie zlokalizowano stację redukcyjną pierwszego stopnia (stacja r-p I°). Stąd gazociąg średnioprężny o średnicy 500 mm miał być prowadzony przez las, potem ulicą Sobieskiego do szosy poznańskiej i dalej do Mosiny. Średnica rur zmniejszałaby się stopniowo aż do 300 mm, co zapewniało dostawę gazu dla Puszczykowa i Mosiny, a dla pozostałych miejscowości zasilanie gazem zapewnić miał Czempin.

Koszty

Ceny narzucane przez Biuro Projektów Gazownictwa "GAZOPROJEKT" we Wrocławiu zmieniały się z dnia na dzień. Tylko za wykonanie dokumentacji projektowej żądano w dniu 22.11.89 r. kwoty 37.164.300 zł, a w dniu 15.01.91 r. już 93.150.300 zł (Porozumienie dodatkowe nr 5/274 do Umowy z dnia 28.04.89 r.).

Zarząd Miasta, kierowany przez Burmistrza Janusza Napierale, doszedł do wniosku, że koncepcji opracowanej przez "GAZOPROJEKT" nie można było i nawet nie powinno się realizować z dwóch podstawowych względów:

- terenowych — przeprowadzenie rur o średnicy 500 mm przez całe Stare Puszczykowie aż do Mosiny (średnica 300 mm) związane byłoby z ogromnym zniszczeniem zieleni, drzew i innych obiektów;
- finansowych — koszt 1 km gazociągu o średnicy 500 mm jest zbliżony do kosztów budowy aż 20 km gazociągu rozdzielczego (miejjskiego); cena 7 km gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy 200 mm była rzędu 6 mld zł a koszt stacji r-p I° — 540 mln zł (według cen z 1991 r.). Podkreślić trzeba, że w owym czasie WOZG nie widział możliwości uczestniczenia w kosztach budowy gazociągu wysokiego ciśnienia, całe więc obciążenie musiałoby spaść na gminę.

Poza tym planowano budowę przynajmniej pięciu stacji redukcyjno-pomiarowych II° (drugiego stopnia), od których gaz miał być rozprowadzany rurami niskoprężnymi o łącznej długości ok. 50 km po całym terenie Puszczykowa. Przypomnijmy, że w stacji r-p I° ciśnienie gazu redukowane jest z wysokiego do średniego, a w stacji II° — ze średniego do niskiego, tj. takiego, jakie panuje w domowej instalacji gazowej. Trzeba podkreślić, że pierwotne założenie, iż gazociąg rozdzielczy będzie niskociśnieniowy, oznaczało użycie rur o większych średnicach niż w gazociągu średniociśnieniowym, a to powodowało znaczne zwiększenie kosztów inwestycji.

Summaryczne koszty przekraczały wielokrotnie możliwości finansowe miasta. Obliczenia wykazywały również, że ze względu na zmiany cen różnych nośników energii ciepłej doprowadzenie gazu ziemnego do miasta byłoby nieekonomiczne w pierwszym wariantcie. Dlatego też prowadzone były negocjacje z Zakładem Energetycznym o wykorzystanie "taniego" prądu dla celów grzewczych, aczkolwiek nie doprowadziły one do satysfakcjonujących obie strony ustaleń.

Władze miasta nie zaniechały jednak starań o urealnienie sposobu gazyfikacji Puszczkowskiej. Czas nagiął i decyzje należało podejmować "z marszu".

Aneks do koncepcji "wrocławskiej"

W lutym 1993 r. Zarząd Miasta, po przeprowadzeniu przetargu, zlecił zespołowi inżynierów pod kierunkiem mgr inż. Doroty Tullin z poznańskiego WOZG opracowanie uzupełnienia do przygotowanej przez "GAZOPROJEKT" koncepcji. Zarząd Miasta wysunął następujące sugestie:

- zlokalizowanie stacji r-p I^o przy granicy Puszczkowskiej i Mosiny,
- uwzględnienie wyłącznie drugiej koncepcji wykorzystania gazu, tj. do celów bytowych i grzewczych przez odbiorców indywidualnych i wszystkie możliwe podmioty, z Okręgowym Szpitalem Kolejowym włącznie,
- przejście z sieci rozdzielczej (miejskiej) niskociśnieniowej na średnociśnieniową.

Wyniki prac tego zespołu wskrzesiły nadzieję na szybką gazyfikację miasta. Aneks bowiem różnił się od pierwotnego opracowania:

- 1) zmianą lokalizacji stacji redukcyjno-pomiarowej I^o z Wirów na rejon Mosiny; nowa lokalizacja wpływa korzystnie na tzw. "rozpyły" gazu i umożliwia zmniejszenie średnic gazociągów sieci rozdzielczej,
- 2) uwzględnieniem drugiego wariantu gazyfikacji rejonu,
- 3) zmniejszeniem do jednej liczby stacji redukcyjno-pomiarowych (jedna stacja I^o o wydajności 30.000 m³/h),
- 4) wyeliminowaniem kosztownych stacji redukcyjno-pomiarowych II°; było to możliwe dzięki założeniu, że gazociąg miejski będzie średnio- a nie niskociśnieniowy.

Wynikiem powyższych zmian w koncepcji gazyfikacji Puszczkowskiej było ewidentne obniżenie kosztów inwestycji.

"Wyjście na prostą"

Starania Burmistrza doprowadziły do wyrażenia przez Dyрекcję WOZG gotowości udziału w budowie i współfinansowaniu budowy gazociągu wysokiego ciśnienia i stacji redukcyjno-pomiarowej I^o. W dniu 22.06.93 r. Zarząd Miasta podpisał umowę (nr 26/93) z WOZG, który zobowiązał się do:

- 1) zrealizowania budowy gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 250 o długości ok. 14 km oraz stacji redukcyjno-pomiarowej I^o o przepustowości 30.000 m³/h w terminie do 31.12.94 r.,
 - 2) uzyskania środków finansowych z Polskiego Górnictwa Nafty i Gazu w Warszawie na 1994 r. w ilości 50% niezbędnych do sfinansowania zakresu określonego w punkcie 1.
- Z kolei Zarząd Miasta Puszczkowskiej zobowiązał się do:
- 1) przekazania do dnia 31.12.93 r. dla WOZG projektów technicznych na zakres prac określony powyżej, wraz z pozwoleniem na budowę, zgodą na wejście na teren WPN i decyzją Ministerstwa zezwalającą na wycinkę drzew,
 - 2) zlecenia dokumentacji technicznej na budowę gazociągów rozdzielczych na terenie gminy,
 - 3) podjęcia starań celem zabezpieczenia środków finansowych w wysokości 100% na zrealizowanie gazociągów średniego ciśnienia,
 - 4) podjęcia działań celem zabezpieczenia środków finanso-

wych w wysokości 50% kosztu budowy 14 km gazociągu wysokiego ciśnienia i stacji r-p I^o.

W umowie wstępnie określono koszt inwestycji na 19 mld zł. Zarząd Miasta zadeklarował podjęcie realizacji gazociągów rozdzielczych średniego ciśnienia i zapewnił, że w terminie zbieżnym z oddaniem do eksploatacji zakresu realizowanego przez WOZG, do odbioru gazu gotowych będzie co najmniej 200 indywidualnych odbiorców.

Warunkiem realizacji tej umowy było zapewnienie ze strony miasta o osiągnięciu gotowości do wykorzystania przynajmniej 30% gazu w chwili oddania do użytku gazociągu wysokiego ciśnienia i stacji r-p I^o. Szansa taka pojawiła się z chwilą włączenia się do inwestycji Okręgowego Szpitala Kolejowego w Puszczkowie.

Określone umową zobowiązania Zarządu Miasta wiązały się z dużym ryzykiem. Burmistrz brał na swoje barki wielki obowiązek i trudne zadanie zdobycia środków finansowych, zorganizowania zaplecza formalnego i technicznego całego przedsięwzięcia. Władze Mosiny nie były w tym czasie zainteresowane sprawą gazyfikacji.

Determinacją w dążeniu do realizacji ambitnych zadań inwestycyjnych w mieście połączona z umiejętnością podejmowania działań na granicy ryzyka dały rezultaty. Burmistrz z Zarządem Miasta doprowadził szczęśliwie do rozpoczęcia gazyfikacji, przede wszystkim dzięki wielkiemu zrozumieniu problemu przez samych mieszkańców. To właśnie zgoda mieszkańców na swojego rodzaju pożyczkę, wyprzedzającą budowę gazociągu, podpisywanie "Porozumień", umożliwiły rozpoczęcie i dalszą budowę gazociągu w mieście.

Puszczkowsko jest także jednym z pierwszych miast, w których zastosowano inne niż zwykle podejście do sposobu gazyfikacji. Sieć rozdzielczą budujemy równocześnie z zakładaniem przyłączy u wszystkich zainteresowanych odbiorców gazu. Umożliwiła to szybkie odtwarzanie chodników, ulic itd., bez konieczności ponownego ich demontowania. Taki sposób obniża koszty ponoszone przez miasto na prace powykonawcze, porządkowe itd. Koszty i uciążliwość budowy obniżyło znacznie także zastosowanie nowoczesnej technologii rur polietylenowych (PE), z powodzeniem zastępujących dawne przewody stalowe.

Gaz w domu

Zanim to nastąpi, musi być zbudowana instalacja rozprowadzająca gaz o średnim ciśnieniu (ciśnienie "wylotowe" w stacji r-p I^o wynosi 0,35 MPa, a ciśnienie końcowe — 0,1 MPa). Następnie należy wykonywać przyłącza do budynków (średnica 32 mm). Przyłącze jest zakończone szatkowym węzłem rozdzielczym, umieszczonym na zewnętrznej ścianie budynku. W skrzynce przyłączeniowej znajdują się: kurek sferyczny (zawór), reduktor ciśnienia gazu i gazomierz miechowy, instalowany przez WOZG (dla gospodarstw domowych: typ 4G6).

Ostatnim akordem całego przedsięwzięcia jest wykonanie instalacji wewnętrznej, prowadzącej do gazowego kotła centralnego ogrzewania, do kuchni lub innego odbiornika. Przyłącze od rury rozdzielczej do budynku oraz rozprowadzenie gazu wewnątrz domu, łącznie z urządzeniami grzewczymi, finansują oczywiście właściciele mieszkania.

Wykonawca sieci rozdzielczej

W "Głosie Wielkopolskim" zostało zamieszczone ogłoszenie o przetargu na projekt techniczny i budowę gazowej sieci rozdzielczej w Puszczkowie. Oferty wpływały do dnia 3.09.93 r. Komisyjne otwarcie kopert nastąpiło w dniu 6.09.93 r. Spośród 12 ofert 5 nie spełniało wymogów przetargu i zostały one

odrzucone. Po szczegółowym przeanalizowaniu, w dniu 13.09.93 r. zrezygnowano z następnych czterech ofert a w dniu 20.09.93 r. Komisja Przetargowa wybrała ofertę firmy "LITZ" z Poznania, jako najtańszą (16.150 mln zł w cenach z 1993 r.) i legitymującą się obszerną listą referencyjną.

Finansowanie budowy

Szczegółowe zasady finansowania gazociągu przez mieszkańców przedstawiono w "Echu Puszczykowskiej" Nr 9-8 i 10/93 oraz 1/94. Przypomnijmy je w skrócie:

Wariant I: jednorazowa wpłata 7 mln st. zł w okresie 15-31.12.1993 r.; jeżeli wpłata następuje po 1.01.1994 r., to kwota 7 mln st. zł jest waloryzowana według stopy 0,11% dziennie.

Wariant II: wpłaty ratalne po 350 tys. st. zł miesięcznie (od 1.01.1995 r. po 35 zł) z pierwszą ratą płatną w okresie 15-31.12.1993 r.; jeżeli wpłata pierwszej raty następuje po 1.01.1994 r., to "opóźnione" raty są waloryzowane według stopy 0,11% dziennie.

Wprowadzenie dwóch sposobów wpłacania swojego wkładu w budowę gazociągu dało praktycznie wszystkim mieszkańcom miasta możliwość przyłączenia się do tej inwestycji, aczkolwiek dla niektórych wpłacanie co miesiąc po 350 tys. st. zł. może być dużym wysiłkiem finansowym. Należy dodać, że podpisanie "Porozumienia" i partycypowanie w kosztach programu gazyfikacji zwalnia właścicieli nieruchomości z przyszłych tzw. opłat adiacenckich, związanych ze wzrostem wartości nieruchomości wynikającym z dostępu do sieci gazowej.

Z pieniędzy wpłaconych przez mieszkańców pokrywane są bieżące koszty inwestycji. Część pozyskanych środków została ulokowana na koncie terminowym w Banku Ochrony Środowiska, stanowiąc jednocześnie zabezpieczenie udzielonego miastu na preferencyjnych warunkach kredytu na budowę sieci gazowej. Jest to bardzo opłacalne dla nas rozwiązanie, ponieważ odsetki pozyskiwane z lokaty na koncie terminowym są wyższe, niż odsetki płacone przez nas za udzielony kredyt.

Niezdeterminowani i przyszli właściciele

Informacja poniższa nie ucieszy tych, którzy chcą przecze-kać, "zobaczyć jak będzie" i ... tanim sumtem podłączyć się do sieci gazowej. Nic z tego. Informowaliśmy w odpowiednim czasie w "Echu", że wpłata na rzecz gazyfikacji stanowi zarazem równoważnik tzw. opłaty adiacenckiej, jaką miasto może prawo-nie pobierać od każdego właściciela nieruchomości, który podłą-cza się do urzędzenia komunalnego. Formę opłaty adiacenckiej, pobieranej przez miasto, będzie miała opłata wnoszona przez właścicieli nieruchomości, którzy z różnych przyczyn obecnie nie uczestniczą finansowo w gazyfikacji, a którzy kiedykolwiek w przyszłości zdecydują się na doprowadzenie gazu do budynku. Koszt podłączenia budynku do gazociągu nie będzie mniejszy od zwaloryzowanej kwoty wpłat wnoszonych obecnie — jest zrozumiałe, że mieszkańcy-sygnatariusze "Porozumień", kredytujący budowę sieci gazowej, nie mogą zostać pokrzyw-dzeni przez jakiegokolwiek ulgi dla osób korzystających z owoców naszego wspólnego wysiłku.

Na co 2.000.000 starych złotych?

Podpisując "Porozumienie w sprawie udziału w kosztach budowy sieci gazowej" mieszkańcy mogli zadeklarować dodat-kową wpłatę 2 mln st. zł na koszty wykonania przyłącza do domu. W skład standardowego przyłącza wchodzi:

- "siodelko" czyli wcięcie w gazociąg uliczny (odpowiednik "nawiertki" przy wodociągowaniu),
- położenie (wykop, zasypanie) rury PE o średnicy 32 mm i długości do 10 mb.

- przejście z rury PE na rurę stalową,
- zawór redukcyjny.

Kwota 2 mln st. zł obejmuje koszt podkładów geodezyjnych i projektu technicznego przyłącza, ale nie obejmuje kosztu licznika oraz odbioru technicznego, który dokonywać będzie indywidualnie WOZG u każdego odbiorcy przed "odkręceniem kurka z gazem". Także w przypadku, gdy rura przyłącza jest dłuższa niż 10 mb, mieszkańcy płacą za dodatkowe metry bieżące rury wraz z dodatkowymi kosztami robocizny.

Do chwili przekazania sieci przez wykonawcę (tj. przez firmę "LITZ") do WOZG, przyłącza do sieci gazowej wykonuje tylko i wyłącznie firma "LITZ". Wynika to z tego, że obecnie wykonywane przyłącza objęte są zamówieniem zbiorowym, dzięki czemu inwestor (tj. miasto Puszczkowsko) mógł wynegoc-jiować niższą cenę — było to możliwe tylko przy dużym zamów-ieniu. Wykonanie przyłącza przez inną firmę będzie natomiast możliwe dopiero po przejęciu gazociągu przez WOZG. Trzeba jednak pamiętać, że wówczas zamawiający (tj. już prywatny inwestor) poniesie pełne koszty, obejmujące:

- wykonanie projektu technicznego,
- podłączenie do sieci gazowej (materiał i robocizna),
- odtwarzanie chodnika / jezdni,
- wykonanie inwentaryzacji geodezyjnej i powykonawczej.

Całkowity koszt przyłącza może wówczas wynieść dwukrot-nie więcej niż obecnie, przy czym dzisiaj szacuje się go (bez kosztów dokumentacji!) na 4 mln st. zł.

Terminy

Na ogół są one dotrzymywane lub — w przypadku obiektywnych przyczyn — na nowo negocjowane. WOZG przewiduje zakończenie budowy gazociągu z Chomęcic do Mosiny i wybudowanie stacji redukcyjno-pomiarowej I° do 30 czerwca 1995 r. Otwarcie "kurka z gazem" pla-nowane jest na sierpień 1995 r.

Harmonogram prac firmy "LITZ" zakłada, że Nivka, Puszczykowsko i Puszczkowsko otrzymają gaz do użytku gospodar-czego jeszcze w tym roku, a Stare Puszczkowsko — w roku 1996. Tempo prac zależy tylko od aktualnych możliwości finansowych miasta.

Dzisiejszy stan finansów

Do końca 1994 r. podpisano 1392 "Porozumienia" (w tym 86 z mieszkańcami Mosiny-Czarnokurza) i wynikające z nich wpłaty wyniosły łącznie 9.786.460.000 st. zł. Na koszty budowy wydano 5.834.629.000 st. zł, a pozostałe środki "pracują" na dobro finansowania gazyfikacji, ulokowane w Banku Ochrony Środowiska. Warto wiedzieć, że odsetki uzyskane z kolejnych lokat wyniosły już 1.147.964.000 st. zł!

Dzięki staraniom Zarządu Miasta Izba Skarbowa wyraziła zgodę, aby wpłaty na fundusz gazyfikacji były odliczane od podstawy opodatkowania przez wszystkich wpłacających w danym roku podatkowym (kalendarzowym), przy czym wykazu-je się je jako darowiznę na rzecz ochrony środowiska. Dzięki temu budżet państwa pośrednio dofinansowuje program gazyfikacji, godząc się z tego tytułu na zmniejszenie wpływów z płaconych podatków.

Aneks do umowy z WOZG

Wspólne starania Zarządu Miasta i Wielkopolskiego Okrę-gowego Zakładu Gazownictwa doprowadziły do tego, że Polskie Górnictwo Nafty i Gazu (centrala w Warszawie) przyznało dla WOZG jako swojej terenowej jednostce środki finansowe na całkowite pokrycie kosztów budowy gazociągu wysokiego

ciśnienia Chomęcice-Mosina i stacji redukcyjno-pomiarowej I^o. Przypomnijmy, że cytowana powyżej umowa pomiędzy Zarządkiem Miasta Puszczykowa i WOZG przewidywała, że obie strony umowy pokryją po 50% tych kosztów. Zweryfikowano jednocześnie koszt realizacji tego zadania według cen aktualnych i wyniósł on 28.640 mln st. zł bez VAT (pierwotnie: 19.000 mln st. zł).

WPN a gazyfikacja

Gazociąg wysokiego ciśnienia Chomęcice-Mosina przebiega częściowo przez tereny administrowane przez Dyrekcję Wielkopolskiego Parku Narodowego. Położenie gazociągu wymagało oczywiście wykonania prac ziemnych, połączonej z koniecznością usunięcia części drzew. Zastosowano jak najbardziej oszczędną dla środowiska technologię wykonawstwa, prowadząc gazociąg — tam gdzie to było możliwe — polami i skrajem dróg leśnych, wykonując część prac w okresie zimowym, przed rozpoczęciem okresu wegetacyjnego. Pewne szkody były jednak nieuniknione i Dyrektor WPN mgr inż. Zygfryd Kowalski wydał w tej sprawie Decyzję, obciążając wykonawcę gazociągu wysokiego ciśnienia tj. WOZG kosztami za wyłączenie niektórych obszarów z produkcji rolnej i leśnej i za wynikłe stąd szkody. Wszystko byłoby w porządku, gdyby kwota do zapłacenia w tym roku przez WOZG (nie licząc stałych opłat rocznych) nie wyniosła ... prawie **4,7 mld st. zł**! Decyzja Dyrektora WPN opiera się oczywiście na odpowiednich przepisach i urzędowych wycenach, które kształtują się następująco (tutaj ceny w nowych zł):

- 1) trwale wyłączenie gruntów leśnych z produkcji — **403.663,04 zł**,
- 2) wyłączenie gruntów nieleśnych z produkcji — **64,33 zł**,
- 3) stała opłata roczna z tytułu użytkowania gruntów leśnych trwale wyłączonych z produkcji — **40.366,30 zł przez 20 lat**,
- 4) stała opłata roczna z tytułu użytkowania gruntów leśnych okresowo wyłączonych z produkcji leśnej podczas budowy gazociągu — **7.374,15 zł za każdy rok użytkowania**,
- 5) stała opłata roczna z tytułu użytkowania gruntów rolnych i zadrzewionych okresowo na czas budowy wyłączonych z produkcji — **3.142,23 zł za każdy rok użytkowania**,
- 6) jednorazowe odszkodowanie za przedwczesny wyręb drzewostanów — **11.686,27 zł**.

Łącznie do zapłacenia w 1995 r.: **466.296,32 zł**. W Decyzji znajdują się też koszty ukryte, np. pkt X: "Odnowienie powierzchni leśnych okresowo wyłączonych z produkcji leśnej będzie wykonane przez Wielkopolski Park Narodowy na koszt Wielkopolskiego Okręgowego Zakładu gazownictwa w Poznaniu".

Program gazyfikacji Puszczykowa ma służyć m.in. ochronie WPN poprzez radykalne zmniejszenie zatrucia środowiska dymami z naszych domów (o tym poniżej), wobec czego w zaistniałej sytuacji Burmistrz Puszczykowa wystosował w dniu 10.03.95 r. list do pisma na Sejm R.P. pana Piotra Kozłowskiego, w którym zwrócił się

„o uprzejmą prośbę o podjęcie działań mających na celu zwolnienie inwestora magistrali gazowej przebiegającej przez teren WPN a służącej zaopatrzeniu Miasta Puszczykowo i gminy Mosina w gaz z opłat za zajęcie terenów WPN. [...] WOZG zadeklarował chęć przekazania podobnej kwoty na rzecz budowy sieci rozdzielczej w Puszczykowie pod warunkiem, że nie będzie musiał uiszczać żądanej od niego opłaty. [...] kwota ta ułatwiłaby znacznie dokończenie budowy sieci rozdzielczej na terenie Puszczykowa”.

Pisemna interwencja z dnia 15.03.95 r. pana posła Piotra Kozłowskiego w Ministerstwie Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa nie przyniosła pożądanego efektu. Oto istotny fragment odpowiedzi Dyrektora Departamentu Ochrony Przyrody dr. Jana Wróbla w piśmie z dnia 28.03.95 r.:

“Odpowiadając na Pana pismo z dnia 15 marca 1995 roku w sprawie możliwości zwolnienia z opłat inwestora magistrali gazowej za zmianę

przeznaczenia gruntów Wielkopolskiego Parku Narodowego pod gazociąg, z przykrością informuję, że przepisy prawa nie przewidują takiej możliwości. Nowa ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych przewiduje jeszcze większe opłaty. Jediną możliwością jest zweryfikowanie powierzchni przeznaczonej pod gazociąg. Być może nie ma potrzeby dokonywać wyłączenia tak dużej powierzchni. [...]”

Powierzchnia gruntów leśnych i nieleśnych trwale wyłączonych z eksploatacji nie może jednak być umniejszona — obejmuje ona łącznie tylko 1,3321 ha (jest to pas nieuprawnego terenu bezpośrednio nad gazociągiem).

Budowa gazociągu trwa nadal — przemilczymy jednak cisnące się na usta komentarze.

Inwestycja a środowisko

Trasa gazociągu wysokiego ciśnienia przebiega przez pola oraz tereny leśne w istniejących przecinkach leśnych i nie będzie kolidowała z rozporządzeniem Ministra Przemysłu z dnia 24.05.89 r. (Dz.U. Nr 45), które przewiduje odległość gazociągu od zabudowań wynoszącą 35 m. Stacja redukcyjno-pomiarowa I^o musi być zlokalizowana w odległości 10,2 m od innych obiektów i takie warunki spełnia działka nr 499 (nie-użytek) w Mosinie. Teren stacji zajmujący powierzchnię 30 m x 30 m będzie ogrodzony. Gazociąg średniego ciśnienia lokalizowane są w chodnikach, drogach i pasach zieleni. Odległość bezpieczna od budynków użytkowności publicznej wynosi 4 m a od budynków mieszkalnych — 2 m.

Po założeniu instalacji wewnątrz budynków i wykorzystaniu gazu jako nośnika energii cieplnej, będą zauważalne niemal góły okiem dostrzegalne skutki dla naturalnego środowiska Puszczykowa. Opinię taką uzasadnia „Analiza porównawcza emisji zanieczyszczeń dla ogrzewania koksowo-węglowego i gazowego w aspekcie korzyści ekologicznych”, wykonana na zamówienie Zarządu Miasta przez dr. inż. Zdzisława Miądowicza (rzeczoznawca MOŚZNiL w dziedzinie ochrony środowiska) w ramach opracowania P.P.-H. „COMPROJEKT” z dnia 24.10.94 r. Wyniki obrazuje poniższa tabela, zaczerpnięta z ww. opracowania (dla przejrzystości tabeli wartości liczbowe zaokrąglono):

Rodzaj zanieczyszczenia	Ogrzewanie koksowo-węglowe		Ogrzewanie gazowe	
	kg/h	T/rok	kg/h	T/rok
SO ₂	138	1050	0,34	2,55
NO ₂	9	68	1,51	11,50
CO	34	29	0,54	4,08
Pyl zawieszony	22	168	0,34	2,55
Pyl ogółem	139	708	0,34	2,55

Objaśnienia do tabeli: SO₂ — dwutlenek siarki, NO₂ — dwutlenek azotu, CO — tlenek węgla (czad), pył zawieszony — najdrobniejszy pył, tworzący rodzaj aerozolu. Jak widać z tabeli, przy tej samej mocy urządzeń grzewczych (przyjętej sumarycznie na 60 MW), przy zmianie nośnika energii z koksu i węgla na gaz ziemny GZ35 następuje radykalne obniżenie emisji SO₂ (o 99,7%), pyłu zawieszonego (o 98,5%) i pyłu ogółem (o 99,8%). Również widać wyraźne zmniejszenie emisji CO (o 86%) i NO₂ (o 83%). Należy zaznaczyć, że stosowanie nowoczesnych kotłów powoduje zmniejszenie emisji NO₂ o dalsze 40%. Ponadto ogrzewanie gazem eliminuje powstawanie odpadów stałych, znika więc problem wywozu i składowania na wysypisku popiołu i szlaku.

Kontrola jakości wykonania

Nadzór nad budową gazociągu w naszym mieście prowadzony jest trzytorowo:

1. Wewnętrzna kontrola przez wykonawcę, któremu zależy na prawidłowym wywiązaniu się z umów i zobowiązań (prestiż, konkurencja, skutki finansowe).
2. Inspektor nadzoru z ramienia WOZG.
3. Miejski specjalista ds. inwestycji, który kontroluje skutki prowadzenia prac nad gazyfikacją, sprawdza oznakowanie i zabezpieczenie terenu prac, odtwarzanie chodników, rejestruje zniszczenia itp.

Czy powiedziano już ostatnie słowo?

Na pewno nie. Burmistrz zabiega w dalszym ciągu o pozyskanie następnych środków na dokończenie proekologicznej inwestycji, jaka jest gazyfikacja Puszczykowa. O postępach wszelkich prac będziemy nadal informować.

Na zakończenie tego przeglądu historii gazyfikacji Puszczykowa należą się słowa uznania ludziom, którzy w latach osiemdziesiątych rozpoczęli to dzieło, oraz tym osobom, które obecnie z nie małym trudem zmierzają do jego ukończenia.

Nowe ceny wywozu śmieci – "Eko-Rondo"

W związku ze zmianą wysypiska nieczystości stałych oraz zmiany ceny za 1 m³ informujemy, iż ulega zmianie cena wywozu nieczystości stałych od dnia 15.05.95 r.

opłata za wywóz nieczystości stałych na terenie miasta Puszczykowa

1 kubel o poj. 110 l	4,00 zł
1 kubel o poj. 1100 l	25,00 zł
wywóz nieczyst. luzem (obsługa kompleksowa)	30,00 zł
wywóz nieczystości luzem (załadunek własny)	18,00 zł.

Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych "Eko-Rondo"

Komunikaty

Informacja Ośrodka Pomocy Społecznej

Ośrodek Pomocy Społecznej w Puszczykowie informuje, że zgodnie z art. 20 ust. 1, pkt 6 ustawy z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych, tut. Ośrodek od dnia 1 marca 1995 r. jest zobowiązany do ustalania uprawnień i wypłacania wymienionych zasiłków osobom, które nie mają możliwości ubiegania się o nie w innych instytucjach.

*Kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej
-/- Karol Majewski*

Uprzejmie informujemy, że poczwórzy od numeru 5/95 "Echo" powróci do dawniejszej, barwnej szaty graficznej (tylko pierwsza i ostatnia strona), przy czym na pierwszej stronie nie będą już zamieszczane reklamy i ogłoszenia.

Podajemy nowy cennik ogłoszeń:

1 cm ² - strony wewnętrzne	80 gr
1 cm ² - strona ostatnia (dwubarwna)	1,1 zł
Zamieszczenie elementu graficznego (np. logo)	+10 zł
Preferencje (np. wybór strony i miejsca na stronie; dotyczy to wyłącznie stron wewnętrznych)	+30%
Zniżki:	
przy trzech edycjach	-10%
przy 4. i nast. edycjach	-20%

Plan zagospodarowania dla terenów przy torach PKP

Zgodnie z zapowiedzią w poprzednim numerze "Echa", wracamy do problemu zagospodarowania tzw. pasa ochronnego rozciągającego się po obu stronach torów kolejowych. Niniejszy artykuł przedstawia historię powstawania planu zagospodarowania przestrzennego tego terenu.

Już od dawna problemem zagospodarowania gruntów przy torach w Puszczykówku interesowało się wielu ludzi, zadowolonych o ten skrawek miasta. Domagali się od władz miejskich sensownego określenia sposobu wykorzystania tych terenów. Zainteresowani tą sprawą są przede wszystkim prywatni właściciele ziemi, którzy nie mogą wykorzystać swoich działek pod budownictwo mieszkaniowe ze względu na położenie w pobliżu torów PKP. Ograniczenia takie wprowadził Minister Gospodarki terenowej i Ochrony Środowiska w dniu 3.07.80 r.

Ale przecież tam, gdzie nie można stać mieszkać, tam można pracować. Dzisiejsze pojęcie "pracować" nie kojarzy się wyłącznie z sierpem i młotem, kowadłem i ubrudzonym kombinezonem. Dzisiejsze "zakład pracy", "przedsiębiorstwo" — jeśli tak wielkich określeń chcemy używać — to może być domek przeznaczony na pracownię projektanta, pomieszczenie biurowe wyposażone w komputery, sklep z kwiatami itp. Propagowanie apokaliptycznej wizji totalnego zniszczenia miasta za sprawą "złych radnych" nie służy naszej społeczności.

Zdaniem wielu mieszkańców terenów powinien być uporządkowany także ze względów estetycznych i sanitarnych. Tworzone dzikie wysypiska odpadów biologicznych, śmieci, gruzu i różnego rodzaju rupieci nie stwarzają najlepszego widoku dla mieszkańców i podróżujących pociągami. Stwarzają natomiast zagrożenie dla bezpieczeństwa dzieci. Biorąc to pod uwagę Rada Miejska w dniu 25.11.91 r. uchwaliła, iż:

"uznaje za niezbędne dokonanie częściowej aktualizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Puszczykowa zatwierdzonego uchwałą Miejskiej Rady Narodowej w Puszczykowie z dnia 4.03.1989 r., opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego Nr 10 poz. 223 z dnia 10.08.1989 r. dla terenów położonych w strefie ochronnej od torów PKP - przy ul. Kościelnej, Wiązowej, Śląskiej, Dąbrowskiego, 3 Maja - według załącznika."

Decyzje Rady Miejskiej, Zarządu Miasta i Burmistrza oparte są o prawo, o obowiązujące aktualnie przepisy, opinie, analizy różnych instytucji i urzędów. Nie powstają z dnia na dzień z czyjegось "widzimisie". Dlatego Zarząd, któremu Rada zleciła wykonanie uchwały, podjął takie działania, aby zagospodarowanie przytorza było prawomocne pod względem rzeczowym i formalnym. Zatrzaszczył się o udokumentowanie i uzasadnienie każdego postanowienia i o wyjaśnienie wszelkich wątpliwości.

W pierwszym rzędzie Burmistrz zaprosił 7 kompetentnych instytucji do udziału w przetargu na opracowanie częściowej aktualizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Puszczykowa (10.12.91 r.). Konkurs wygrała Pracownia Projektowa - Studio EMEF z Poznania, którym kieruje dr inż. arch. Marian Fikus. Dokładnie przygotowany plan wraz z opisem został przyjęty i zatwierdzony przez Radę Miejską Puszczykowa Uchwałą Nr 9/94 z dnia 25.04.94 r.

O planie aktualizacji zagospodarowania zostali zawiadomieni listownie wszyscy zainteresowani i zaproszeni na spotkanie z Burmistrzem w dniu 21.01.92 r. w celu omówienia problemów z tym

związanych. Protokół z zebrania zawiera między innymi takie uwagi:

1. nie kierować się ustaleniami dotychczasowego planu,
2. przy ustalaniu reguł zabudowy unikać zaleceń zbyt kosztownych (materiał budowlany),
3. przewidzieć utwardzenie dróg dojazdowych,
4. maksymalnie wykorzystać teren przez określenie minimalnej powierzchni działek.

Spotkania i dyskusje z mieszkańcami odbyły się jeszcze 18.02. i 29.09.1993 r., a plany zagospodarowania przestrzennego wyłożone były do wglądu dla wszystkich mieszkańców od 1.02. do 21.02.93 r. i od 13.09. do 1.10.93 r. (ogłoszenie w "Głosie Wielkopolskim" nr 207/93 z dnia 6.09.93 r., "Ekspresz Poznański" nr 184/93 z dnia 21.09.93 r. oraz w "Echu Puszczykowa" nr 7(32) z dnia 10.09.93 r.).

Uzgodnienia poprawek do planu prowadzone były z wszystkimi kompetentnymi urzędami i instytucjami, i uzyskały pozytywne opinie. I tak Państwowa Służba Ochrony Zabytków Oddział Wojewódzki w Poznaniu pisze (6.02.92 r.):

Wojewódzki Konserwator Zabytków w Poznaniu informuje, że nie wnosi żadnych uwag dotyczących zagospodarowania placów przy ulicach Fiedlera, Wiązowej, Śląskiej, Dąbrowskiego i 3 Maja w Puszczykowie. Sugeruje jedynie, aby architektura nowopowstających budynków nie kłóciła się z architekturą sąsiednich wili. Dotyczy to zwłaszcza warsztatów mających powstać w bezpośredniej bliskości dworca kolejowego w Puszczykowie, tj. przy ulicy Wiązowej. Dworzec jest obiektem wpisanym do rejestru zabytków województwa poznańskiego. By zachować jego niewątpliwą urok, należy zadbać także o otoczenie i nawiązać w pewien sposób do stylistyki, jaką reprezentuje.

Wojewódzki Konserwator Zabytków w Poznaniu
-/- mgr Maria Strzałko

Zachodnia Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych (10.02.92 r.):

Zachodnia Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Poznaniu w odpowiedzi na Wasze pismo nr 831/5/92 z dnia 22.01.92 r. prosi o uwzględnienie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Puszczykowa pasa terenu szerokości 20 m wzdłuż torów kolejowych linii Wrocław—Poznań po ich zachodniej stronie. W pasie tym przewiduje się przyszłościowo budowę dodatkowych torów. Innych wniosków ZDOKP nie zgłasza.

Naczelny Dyrektor
z up. Naczelnik -/- mgr inż. Jacek Modrowski

Kolejne pismo z ZDOKP (18.02.93 r.):

[...] Założenia do planu z uwagami: w planie zagospodarowania przestrzennego przewidziano pas 20 m dla budowy przyszłościowej 2-giej pary torów P.ń—Kościan. Jednocześnie nadmieniam, że linia POZNAN—WROCLAW będzie przystosowana do szybkości 160 km/h.

Główny Inżynier Inwestycji
-/- mgr inż. T. Lesniak

Urząd Wojewódzki w Poznaniu (13.02.92):

[...] uprzejmie informuję, że nie zgłaszam żadnych uwag z punktu widzenia konserwatorskiej ochrony przyrody w myśl Ustawy z dnia 16 października 1991 roku o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 114, poz. 492). Jednocześnie wyrażam opinię, że powiązanie proponowanej zabudowy z planowanym kształtowaniem zieleni w mieście, w tym zieleni o funkcji estetycznej wokół tej zabudowy, winno przyczynić się do zmniejszenia uciążliwości wynikających z linii kolejowej oraz podnieść estetykę danej lokalizacji.

Wojewódzki Konserwator Przyrody
-/- dr Krzysztof Kasprzak

Wojewódzki Sztab Wojskowy (22.02.93 r.):

W odpowiedzi na pismo znak 831/5/92/93 w sprawie uzgodnienia założeń do projektu częściowej aktualizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego m. Puszczykowo — zawiadamiam, że Wojewódzki Sztab Wojskowy w Poznaniu przedmiotowe zamierzenie opiniuje pozytywnie i bez zastrzeżeń.

SZEF (podpis nieczytelny)

Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny (17.02.93 r.):

[...] Ze względu na położenie m. Puszczykowa w obszarze Wielkopolskiego Parku Narodowego proponowany podział około 121 działek pod aktywizację gospodarczą spowoduje dalsze pogorszenie warunków sanitarno-higienicznych obszarów znajdujących się w strefie zagrożenia ekologicznego. Tereny zdaniem PWIS — wzdłuż trasy PKP stanowią łącznik ekologiczny i powinny być przeznaczone pod zadrzewienie niskopienne.

Państwowy Inspektor Sanitarny

z up. Kierownik Oddziału Zapobiegawczego Nadzoru Inwestycyjnego
/-/ mgr inż. Janusz Żmudziński

Ta sama instytucja (22.11.93 r.):

[...] Proponowana lokalizacja wzdłuż torów kolejowych 71 zakładów rzemieślniczych, handlowych i usługowych spowoduje dalsze pogorszenie warunków sanitarno-higienicznych w mieście, które znajduje się w obszarze Wielkopolskiego Parku Narodowego i którego obszar znalazł się w strefie zagrożenia ekologicznego. [...]

Państwowy Inspektor Sanitarny

z up. Kierownik Oddziału Zapobiegawczego Nadzoru Inwestycyjnego
/-/ mgr inż. Janusz Żmudziński

Trzeba tu sprostować pewną nieścisłość, która pojawiła się w piśmie PWIS: otóż wymieniona liczba działek 121 obejmuje wszystkie działki objęte planem szczegółowym, a więc także działki pod zabudowę mieszkaniową poza granicami pasa ochronnego wzdłuż torów PKP.

Urząd Wojewódzki w Poznaniu (21.06.93 r.):

Odpowiadając na pismo znak 831/5/93 przesyłam w załączeniu opinię Wojewódzkiego Biura Planowania Przestrzennego co do projektu założeń planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenów przy torach PKP w Puszczykowie.

Zastępca Głównego Architekta Wojewódzkiego

/-/ mgr inż. arch. Lech Jasielski

Opinia konkluduje: "... przygotowanie założeń do planu szczegółowego w tym akurat przypadku nie jest pracą zbędną, może nawet dobrze się stało, że zostały sporządzone i poddane będą przed ewentualnym podjęciem opracowania planu szczegółowego, szerokiej i pogłębiającej dyskusji merytorycznej oraz uzgodnieniem z zainteresowanymi jednostkami organizacyjnymi. [...]"

Komisja Ochrony i Kształtowania Środowiska (1.12.92 r.):

[...] opiniuje pozytywnie przedłożony projekt planu zagospodarowania terenów położonych przy torach kolejowych w Puszczykowie. Jednocześnie Komisja zwraca uwagę na konieczność zapewnienia ścieżek rowerowych na nowoprojektowanych ulicach i drogach.

Przewodniczący Komisji

/-/ K. Paszkowski

Komisja ds. Planu Zagospodarowania Przestrzennego (1.03.93 r.):

[...] Komisja przyjmuje i opiniuje pozytywnie "założenia do planu dla terenów położonych w strefie ochronnej torów PKP" [...].

Przewodniczący Komisji

/-/ R. Cellor

Decyzja Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej (18.02.94 r.):

[...] **wyrażam zgodę** na przeznaczenie na cele nierolnicze 1,57 ha gruntów rolnych klasy IV w mieście Puszczykowie zgodnie z projektem planu zagospodarowania przestrzennego miasta. [...]

MINISTER

/-/ Andrzej Śmietanko

Wydział Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu (22.12.93 r.):

[...] **wyraża się zgodę** na przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, wynikające z miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Dworcowej w Puszczykowie o ogólnej powierzchni 17,89 ha [...]

z up. WOJEWODY

Z-ca Dyrektora Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami

/-/ Krystyna Gola

Na koniec Wielkopolski Park Narodowy (6.04.94 r.):

Upieramnie informuję, że Rada Naukowa i Dyrekcja Wielkopolskiego Parku Narodowego pozytywnie zaopiniowała przedstawiony projekt aktywizacji gospodarczej obszarów określonych A1 do A4 wzdłuż torów PKP w okolicach dworca kolejowego Puszczykówko. Warunkiem pozytywnej opinii jest przyjęcie wcześniej uzgodnionych z WPN rodzajów dopuszczalnej działalności gospodarczej poprzez umieszczenie zapisu w planie oraz przyjęcie wykonanego staraniem WPN planu zieleni dla ww. obszarów. [...]

DYREKTOR

/-/ mgr inż. Zbigniew Karbowski

Analiza 98 dokumentów związanych z częściową aktualizacją zagospodarowania przytorza, ukazuje obraz złudnej pracy, trudnych pertraktacji, rzeczowych argumentów a przede wszystkim dobrej woli i troski partnerów o pomyślne i satysfakcjonujące wszystkich zakończenie prac.

Przypominamy, że informacje dotyczące planu przestrzennego zagospodarowania Puszczykowa umieszczane były w następujących numerach "Echa Puszczykowa": 5/91, 1/92, 5/92, 9/92, 15/92, 3/93, 6/93, 7/93, 2/94, 3/94, 4/94, 5/94, 9/94, 2/95 oraz 3/95.

Następuje więc faza realizacji planu i ona napotyka na różne przeszkody, które muszą być usuwane w drodze pertraktacji, dostosowania do konkretnych warunków, ale w ramach ustalonego i przyjętego do wykonania modelu gospodarki na tym terenie. Naruszenie bowiem podstawowych elementów planu jest naruszeniem jego struktury wewnętrznej i wymagałoby dokonania aktualizacji całego planu zgodnie z obowiązującą procedurą formalno-prawną. A to już poważniejszy problem, także finansowy.

Sprawa planu zagospodarowania terenów wzdłuż torów PKP została już nagłośniona w prasie regionalnej, np. w "Gazecie Wielkopolskiej" z dnia 23.03.95 r. zamieszczony został artykuł pod tytułem "Wielkopolski Park Przemysłowy". Ta i podobne publikacje sugerują, jakoby władze miejskie Puszczykowa działały na szkodę miasta i mieszkańców. A przecież uchwalony przez Radę Miejską plan zagospodarowania przestrzennego nigdy nie zakładał żadnych działań, które byłyby sprzeczne z jakimikolwiek przepisami, normami prawnymi i zwyczajowymi. Trudno nawet pomyśleć, aby świadomie i celowo projektowano wycięcie drzew po to, żeby przeprowadzić turkę z wodą czy gazem.

W ciągu trzech lat budowy wodociągów położono około 41 km rur; wykonano przeszło 20 km instalacji gazowej. **Ze względów bezpieczeństwa usunięto 3 drzewa, wypalone i suche.** Po zakończeniu tych inwestycji wszystkie chodniki i ulice są porządkowane, a istniejące pobocza zazieleniane, w dużej mierze przy aktywnym udziale mieszkańców. Wszystko jest czynione w sposób sensowny i odpowiedzialny. Poza tym zobowiązano Zarząd Miasta do zadrzewienia odpowiednich terenów. Od wielu lat Komisja Ochrony i Kształtowania Środowiska prowadzi wiosenną i jesienną akcję sprzedaży sadzonek krzewów i drzew dla indywidualnych odbiorców. Szkoły podstawowe, Liceum i organizacje społeczne (np. Koło Wędkarskie) biorą czynny udział w sadzeniu wszelkiego rodzaju roślin na przygotowanych terenach miasta.

Osiągnąłeś sukces finansowy?

Rada Sponsorów Szkoły Podstawowej nr 2 im. Powstańców Wielkopolskich 1918/19 zaprasza Cię do swego grona.

Piątek, 9-go czerwca 1995 r., godzina 19³⁰

Prosimy o telefoniczne potwierdzenie udziału Dyrektorowi Szkoły (tel. 133-371)

Dobrze jest popatrzeć na prace instalatorów, fachowców, zapoznać się z techniką stosowaną przy układaniu i przeprowadzaniu rur: pod chodnikiem — bez usuwania płytek, pod wyasfaltowaną jezdnią — bez zrywania nawierzchni, przez sad — bez uszkodzenia drzewa, w ogródku — bez niszczenia trawnika. Tam, gdzie rury muszą być instalowane w chodniku, wykopu dokonuje się łopatami, aby uniknąć uszkodzeń i szybko odtworzyć poprzedni stan.

Plan z istoty swej musi przewidywać najdalszą przyszłość, aby gospodarzenie dobrami materialnymi i zabezpieczenie potrzeb ludzi nie ulegało koniunkturalnym zawirowaniom ani grupowym zachciankom. Dlatego plan zagospodarowania przewiduje nawet tak odległą — być może — inwestycję, jak budowa tunelu pod torami kolejowymi w Puszczykówku. Przewiduje też pasy drogowe o normatywnej szerokości, ale tylko i wyłącznie tam, gdzie jest to potrzebne i możliwe do wykonania. Nierealne byłoby poszerzenie pasa drogowego lub ulicy tam, gdzie istnieją już utwardzone ciągi komunikacyjne i położone są chodniki. Natomiast pasy drogowe przewidują — i to musi zaplanować dobry gospodarz — iż po obu stronach jezdni będą położone chodniki i jeszcze pozostanie miejsce na uzbrojenie (przewody elektryczne, telefoniczne, woda, gaz) lub ścieżki rowerowe.

W dniu 31.05.95 r. o godz. 18⁰⁰ w sali sesyjnej Urzędu Miejskiego w Puszczykowie (ul. Podleśna 4) odbędzie się otwarte wspólne posiedzenie Komisji Budownictwa i Gospodarki Komunalnej oraz Komisji Ochrony i Kształtowania Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa, poświęcone planowi zagospodarowania terenów A1 i A2 położonych wzdłuż torów PKP w Puszczykówku. Zapraszamy zainteresowanych mieszkańców Puszczykowa.

Płytki ceramiczne z Opoczna najtańsze kleje atlas

hurt - od 12,20; detal - 14,50

Puszczykowo, ul. Ogrodowa 4

**P.P.H.U. "AMADIS" poleca:
SOFY ✧ ŁOŻA ✧ KANAPY i FOTELE**

Luboń, ul. Żabikowska 2

Z życia szkół

Jak oceniać?

Ocena uczniów budziła zawsze wątpliwości i emocje: więcej u rodziców, mniej u samych zainteresowanych. Rada Pedagogiczna w Szkole Podstawowej Nr 1, poświęcona temu problemowi, przypomniała kryteria ocen i wskazała na jakie kłopoty natrafia prawidłowy sposób wystawiania cenzurek.

Jaka powinna być ocena?

1. Obiektywna

Opiera się ona na jednolitych kryteriach dla wszystkich uczniów, ocenia wiedzę i umiejętności określone przez program, a także pewne cechy osobowości rozwijane przez szkołę, np. umiejętność samodzielnego rozumowania, krytycyzm itd.

2. Jawna

Informuje się ucznia i całą klasę bezpośrednio przed wystawieniem, jaką ocenę uzyskał za wykonane zadanie lub za przyswojenie sobie pewnego działu wiedzy.

3. Jednostkowa

Każdy uczeń otrzymuje ocenę za indywidualne umiejętności, za własny wkład pracy niezależnie od poziomu wiadomości grupy czy klasy, do której należy.

4. Systematyczna

Wystawia się ją ze stałą częstotliwością jak i z różnych działów, np. w przypadku języka polskiego z ortografii, gramatyki, czytelnictwa, wygłaszania tekstów z pamięci, za zadania domowe, wiedzę teoretyczną.

Najwięcej kontrowersji i nieporozumień narosło wokół oceny obiektywnej. Nie powinna ona przede wszystkim zawierać akcentów osobistych żadnej ze stron: ocenianej i oceniającej. Zachowanie ucznia nie może wpływać na ocenę jego wiedzy, choć "rozrabianie" i nieuwaga na lekcji w oczywisty sposób wpływają na znajomość przedmiotu. Pochodzenie społeczne, ubiór, krytyczna postawa wobec szkoły, jak też kwiaty wdzięczności czy laurka na imieniny nauczyciela nie mogą zamazywać rzeczowej, uczciwej i niezależnej oceny wiedzy ucznia.

Niebezpiecznym i mało uświadomionym kryterium oceny może być stereotyp, który utrwała wyobrażenie o jakimś uczniu jako "leniwcu", co rzutuje bezpośrednio na wynik oceny. Podobnie działać się może w przypadku, gdy pierwsza ocena była:

- a) negatywna — stąd wszystkie następne są przesadnie krytyczne,
- b) pozytywna — wtedy nawet ujemne strony wypowiedzi lub pracy są tłumaczone na korzyść ocenianego.

Nie bez znaczenia jest wpływ nastroju nauczyciela na wynik oceny. Stąd nie należy stawiać stopnia w chwili wzburzenia emocjonalnego czy innych okoliczności, zaciemniających obraz wiedzy ucznia. Dotyczy to także postępowania rodziców wobec własnych dzieci.

Istotnymi elementami wpływającymi na brak obiektywizmu są też:

- zalecenia władz oświatowych, dotyczące promowania uczniów (zmniejszenie drugoroczności);
- moda na stawianie uczniom wysokich bądź zaniżonych wymagań ("ostre" i "łagodne" stopnie).

Jaka jest funkcja oceny?

Ocena musi spełniać jakiś cel, nie może być tylko formalnym wypełnieniem obowiązku. W każdej sytuacji nauczyciel ma na uwadze trzy cele:

1. dydaktyczny — ocena określa bowiem jakość pracy ucznia, braki i osiągnięcia,
2. pedagogiczny — ocena powinna mobilizować do pracy, zachęcać do wysiłku,
3. społeczny — powinna selekcjonować wewnątrzszkolnymi sposobami, wyszukiwać uczniów wybitnie uzdolnionych i słabych, aby obu tym grupom we właściwy sposób pomóc w osiągnięciu indywidualnych celów.

Zamiary te wymagają, aby każda ocena była skomentowana, uzasadniona i uświadamiała uczniowi jakie zrobił postępy i w jakim kierunku powinien pracować oraz jaki jest sens jego wysiłków. Dobrze jest, jeśli uczeń sam potrafi ocenić swą wiedzę (samooceń) i kontrolować ją w czasie procesu nauczania (samokontrola). Błędna jest taka postawa, która traktuje ocenę jako czynnik osobistego sukcesu, kariery uczniowskiej i usiłuje ją osiągnąć w sposób nieuczciwy (odpisywanie, ściąganie). Osiągnięcie poczucia współodpowiedzialności uczniów i nauczycieli za wyniki nauczania jest wielkim sukcesem wychowawczym.

Celowo pomijam w tej relacji o wartościowaniu pracy uczniów takie cechy jak: rozwijająca, diagnostyczna, sumująca, wartościująca, alternatywna, kwantytatywna, emocjonalna, użyteczna itp. Na ogół mieszczą się one w określeniach wyżej przedstawionych, a ich nazwy wynikają z innych założeń naukowych i różnego punktu widzenia.

Podsumowanie

Na koniec trzeba stwierdzić, że trudności w kwalifikowaniu wiedzy uczniów tkwią w wieloaspektowości ocen. Wychowawcze walory mają wtedy, gdy są słuszne w przekonaniu nauczyciela, sprawiedliwe w opinii uczniów i zgodne z kryteriami i normami ocen, aprobowanymi przez społeczeństwo. Ale do końca nie wiemy, jaką funkcję motywacyjną spełniają oceny. Kiedy stopień celujący zachęca do dalszego uczenia się, a od kiedy wywołuje samozadowolenie i pasywność. Nie wiemy też do końca, czy niepowodzenie i frustracja inspirowa, pobudzają ucznia, czy wpędzają go w obojętność i apatię.

Szukanie lepszego systemu kontroli i oceny osiągnięć w nauce jest obowiązkiem nie tylko nauczycieli. W tym duchu ponawiam prośbę o wyrażanie swoich opinii i przysyłanie ich pod adresem redakcji "Echa Puszczykowa".

Ludwik Madej

"Tu Jedyńka"

Bądź zawsze ciekawy. Często pytaj "dlaczego?"

Ukazał się drugi numer "Naszego Szkolnego Kleksa". 14 stron, ciekawe opracowanie graficzne a przede wszystkim interesująca problematyka! Upierzone motyle, kamienie do czytania, mieszanina gazów wokół Ziemi, nieżyjące morze, wiszące ogrody — to niektóre tematy tego miesięcznika. Wyjątkowo dużo miłośników muzy Kaliope, bo pojawiło się aż 12 wierszy! Są też dowcipy:

— *Dowiedziałem się, że grzyby są jadalne!*

— *Owszem. Jednak niektóre tylko raz w życiu!*

A przysłowie "Upały kwietniowe wróżą chłody majowe" nie wróży nic dobrego.

Sukcesy badmintonistów

Pod koniec kwietnia odbyły się w Choszczynie eliminacje do mistrzostw Polski młodzików i kadetów w badmintonie. W imprezie wzięło udział 90 osób i wszystkie kategorie wiekowe były silnie obsadzone. Nasi reprezentanci mogą mówić o sukcesie. Awans do mistrzostw Polski "Suwałki '95" w kategorii kadetów wywalczyli **Monika Wapniarska** i **Jakub Janaszek**; w singlu **Joanna Wróblewska**, a w grze mieszanej **Monika Wapniarska** i **Joanna Wróblewska**. Gratulując sukcesów życzymy powodzenia w Suwałkach.

Alicja Banaszak

UWAGA RODZICE

Dyrekcja Szkoły Podstawowej Nr 2 w Puszczykowie zwraca się z uprzejmą prośbą do Rodziców dzieci urodzonych w 1989 roku o zapisanie dziecka w "Księdze Szkoły". Formalności tej można dopełnić codziennie w sekretariacie szkoły.

@

Dyrekcja Szkoły Podstawowej Nr 2 w Puszczykowie składa serdeczne podziękowanie panu Mieczysławowi Czajce i jego firmie za bezinteresowną pomoc w pracach przy uruchomieniu szkolnych kortów tenisowych. Dziękujemy także za wywiezienie nieodpłatnie ponad 50 t szlaki i gruzu.

@

Kurierem z "Dwójki" — konkursy przedmiotowe

Uczniowie Szkoły Podstawowej Nr 2 w Puszczykowie chętnie uczestniczą w konkursach przedmiotowych, które stwarzają im możliwość potwierdzenia posiadanych umiejętności i wiedzy.

Eliminacje rejonowe Wojewódzkiego Konkursu Języka Polskiego ponownie ujawniły talenty polonistyczne wśród uczniów klas ósmych. Dwie finalistki, **Agata Stecka** z kl. VIIIa i **Agnieszka Smiatacz** z kl. VIIC są, na podstawie zaświadczenia Wojewódzkiej Komisji Kursowej, zwolnione z języka polskiego na egzaminie do szkół średnich. Warto odnotować, że w ciągu ostatnich czterech lat dziewięć uczennic uczestniczyło w finale Wojewódzkiego Konkursu Języka Polskiego, w tym dwie zdobyły tytuł laureata.

Wśród laureatów Wojewódzkiego Konkursu Geograficznego znalazł się uczeń kl. VIIIa, **Paweł Sroka**, który już w zeszłym roku uzyskał tytuł laureata Wojewódzkiego Konkursu Matematycznego, zapewniający mu przyjęcie do wybranej przez siebie szkoły średniej bez egzaminu wstępnego. **Paweł Sroka** zakwalifikował się także do finału Wojewódzkiego Konkursu Fizycznego.

Sukcesy odnieśli również uczniowie, którzy interesują się historią. **Andrzej Blumczyński** z kl. VIIIa oraz **Dagny Łanlecka** z kl. VIIIc zwycięsko przeszli eliminacje szkolne i rejonowe, i brali udział w etapie pisemnym finału Wojewódzkiego Konkursu Historycznego. W drugiej części, czyli w etapie ustnym, uczestniczył **Andrzej Blumczyński**. Sprawdzianem wiedzy wykraczającej poza wymagania programowe był także Wojewódzki Konkurs Biologiczny. Finalistką została **Zofia Kropiwnicka**, uczennica klasy VIIIa.

Uczestnicy etapu wojewódzkiego są zwolnieni na egzaminie wstępnym do szkół średnich z przedmiotu zgodnego z przedmiotem konkursów. Gratulujemy zwycięzcom i ich nauczycielom: paniom D. Bukowskiej-Sidor, J. Deptule, E. Stawickiej, M. Stankiewicz i H. Tamulewicz, oraz panom H. Nowickiemu i S. Rachwałowi. Zachęcamy wszystkich uczniów do systematycznej pracy, która poza wartością praktyczną, tj. osiągnięciem wiedzy i umiejętności, daje także efekt emocjonalny: **uczucie satysfakcji**.

/-/ Małgorzata Stankiewicz

Uczniowie i pszczoły

Z okazji "Dni Rzeczypospolitej Mościńskiej", w bibliotece Ośrodka Sportu i Kultury w Mosinie urządzono bardzo ciekawą wystawę pszczelarską. Młodsze klasy "Dwójki" — zaproszone przez Koło Pszczelarzy w Mosinie — udały się autokarem na tę niecodzienną wystawę. Wyjazd był kontynuacją spotkania, które odbyło się w marcu i miało na celu przybliżenie nam uroków tego pięknego, zanikającego zawodu.

Na wystawie znalazły się książki i plakaty obrazujące życie pszczół i sposób wytwarzania przez nie miodu, ponadto sprzęty i narzędzia do przetwórstwa miodu i wosku. Kustosz wystawy przybliżył uczniom tajemnice pszczół i tajniki pracy pszczelarzy. Najbardziej atrakcyjnym eksponatem był ul zbudowany zamiast drewna — ze szkła, co umożliwiałoby obejrzenie z bliska pszczół w naturalnych warunkach.

Właściwie interesujące jest, dlaczego Koło Pszczelarzy liczy tylko 45 osób, skoro zawód ten jest bardzo atrakcyjny, a miód, wosk, jad pszczeli i nektar służą nam jako lekarstwa?

Agnieszka Domagała, kl. Vb

Spółeczne zazielenianie Puszczykowa

W pierwszym dniu wiosny, 21 marca, przy Liceum Ogólnokształcącym młodzież pod kierownictwem wychowawców zasadziła ponad 200 krzewów na boisku szkolnym.

Na terenie Szkoły Podstawowej Nr 2 w marcu zasadzono ponad 200 krzewów.

W "Dniu Ziemi" — 22 kwietnia — grupa mieszkańców ulic 3-go Maja, Grochowej, Jastrzębiej, Kochanowskiego i Sokoła zorganizowana przez pana Antoniego Zolla zasadziła ponad 80 drzew i 140 krzewów wzdłuż nowego odcinka drogi przy torach kolejowych w Puszczykowie.

Na ulicy 3 Maja od przejazdu kolejowego do granicy z Mosiną wybudowano chodnik. Mieszkańcy pokryli część kosztów materiału, wykonali trawniki i zobowiązali się do wysadzenia w pasie zieleni drzew i krzewów, które zakupi Urząd Miejski. Inicjatorem i organizatorem prac jest pan Antoni Zoll.

Miejski Ośrodek Kultury

Kierownik Koła Polskiego Związku Wędkarskiego — **Puszczykowo** prosi członków Koła o udział w porządkowaniu podległego terenu.

* * *

Panu Stefanowi Ottowi i Panu Tadeuszowi Wudarczowski składam serdeczne podziękowania za pomoc w urządzaniu wnętrza sali klubu Miejskiego Ośrodka Kultury.

p.o. dyr. Stanisław Taraszkiewicz

Wycieczka Puszczykowie do Meksyku

Szybkość lotu równa szybkości myśli! W dwie godziny do Ameryki i z powrotem. Z Miejskiego Ośrodka Kultury w Puszczykowie grupa zapaleńców podróży wybrała się 20 kwietnia do Meksyku, do stanu Chiapas. Tu bowiem mieszka ok. 1.000.000 współczesnych Majów, potomków dawnej ludności indiańskiej o fantastycznej cywilizacji.

Dlaczego do Meksyku? Z bardzo wielu przyczyn, wymienię tylko kilka:

- bogaty folklor, zróżnicowane obyczaje, krzykliwe i barwne stroje,
 - liczne święta, związane nie tylko ze sferą religijną,
 - rzeźby postaci świętych o twarzach przodków Majów,
 - rytualne uczty w kościołach,
 - Majowe Święto Wody Majów (ekologia), związane z czasem powszechnego pojednania i przebaczenia,
 - rozwinięta do kosmicznych rozmiarów działalność szamanów (ilolów), którzy leczą, objaśniają sny (sen — drogowoskaz życia).
- Chcecie — wiercie, chcecie — nie wiercie, ale jeden z najsłynniejszych ilolów (= *ten, który widzi*) wyleczył z raka żołądka byłego prezydenta USA George'a Busha, a w kwietniu wybierał się do Rzymu na spotkanie z Janem Pawłem II.

Poznałszy też wieś Amatenango, opawaną i rządzoną przez Kobiety-Garncarki. Nie wspomnę o złych urokach, białej i czarnej magii i wielu innych ciekawostkach. Głównym jednak napędem tej wyprawy była chęć znalezienia napoju życia i długowieczności. W stanie Chiapas bowiem 70-letni syn, 50-letni wnuk — to małolaty!

Szamanem, który oprowadzał nas po górskich terenach Estados Unidos Mexicanos był podróżnik i miłośnik przygód — **Arkady Radosław Fiedler**. O doznaniach, uczuciach i przeżyciach chętnie i ciekawie opowie czytelnikom w swojej książce *"Dolina stuletnich młodzieńców. Wyprawa po eliksir życia"*, która pojawi się na rynku w październiku bieżącego roku.

* * *

Następne spotkanie miłośników wędrówek — 25 maja o godz. 18⁰⁰ w MOK, tym razem z amatorem-podróżnikiem **Krzysztofem Paszkowskim**. Temat: Sycylla — wrażenia (przezrocza).

Ludwik Madej

Praca — ogłoszenia bezpłatne

"DRUKOPAK" Sp. z o.o. Puszczykowo,
ul. Poznańska 108, tel. 133-595

zatrudni: kierowcę samochodu dostawczego
 drukarza do obsługi maszyny offsetowej

* * *

Przyjmę chatupnictwo. Tel. 133-805